Дитячі майданчики для дорослих ігор

Написав Марія Криштопа "Український тиждень"
Вівторок, 12 липня 2011, 19:36 - Останнє оновлення Понеділок, 16 квітня 2012, 22:20

Одним із об’єктів, до яких протягом кількох останніх років прикута увага мешканців Києва, забудовників, влади і тих, хто прагне опинитися біля керма, є дитячі майданчики. Їх відвойовують, забирають, руйнують, огороджують, а інколи про них просто забувають.

Вони, можна сказати, є обличчям району, в якому збудовані. Від ігролендів за високим парканом у центрі та престижних районах, до перехняблених гойдалок, під якими розкидані порожні пляшки, використані шприци та засоби контрацепції, у віддалених кварталах.

І от цього року історія столичних дитячих майданчиків отримала новий виток. У травні начальників ЖЕКів зобов’язали під загрозою звільнення укласти з киянами контракти, де, зокрема, йдеться про оплату за догляд прибудинкових територій, до яких і належать дитячі та спортивні майданчики. Оплату було збільшено, але міська влада пообіцяла у майбутньому взяти на себе витрати з їхнього облаштування.

Обіцянку виконано. З 1 липня 2011-го завдяки указу голови КМДА Олександра Попова мешканці 1,5 тис. будинків не платять за обслуговування цих самих прибудинкових територій. Проте кияни залишилися невдоволеними. Одні обурені тим, що їх указ не торкнувся. Інші – тому, що вірять, що безкоштовний сир буває лише в мишоловці, вважаючи указ Попова маневром, за допомогою якого можна буде легально забрати дитячі та спортивні майданчики і віддати їх забудовникам.

Причин для таких підозр задосить. За останні роки влада виділяла мізерні кошти на утримання майданчиків, внаслідок чого чимало з них опинилися в аварійному стані й наразі загрожують здоров’ю, а подекуди й життю дітей, які там граються. Два роки тому, щоправда, була програма, яка передбачала зведення майже двох сотень ігрових майданчиків. Було виділено кошти, проте збудували лише менше половини запланованого (деякі із них уже успішно зруйновані), гроші ж вдалося реалізувати повністю, втім, невідомо, на що саме. Мова йшла про мільйони гривень.

Цього року планується ще одна грандіозна програма будівництва дитячих майданчиків. Влада вирішила причепурити Київ до Євро-2012 і майданчики у дворах переобладнати, щоб були, «як в Англії». Тобто добротні, яскраві, надійні та дорогі. Чи справді все буде саме так, а чи закінчиться, як два роки тому, покаже час. Проте «англійська цивілізація» навряд чи дійде до всіх районів столиці.

Наразі ж красиві майданчики біля будинків, як правило, не мають жодного стосунку до КМДА. Це все результати передвиборчих кампаній чи справа рук бізнесменів, які у такий

спосіб займаються доброчинністю. Добротні майданчики іноді будують і самі батьки для дітей, але лише в тому разі, якщо є де і є дозвіл. Якщо ж цього немає, тоді доводиться сподіватися на диво чи на чиюсь ініціативу. Зазвичай марно. Так, наприклад, матусі з Троєщини скаржаться, що вони мусять іти з малечею за кілька кварталів, щоб ті могли погратися. Те, що називають дитячими майданчиками, біля їхніх будинків більше нагадує абстракції з кількома стовпчиками, зламаними гойдалками та брудним піском. Проблема, на жаль, не лише цього району.

Ще одним ворогом дитячих майданчиків є власники собак. Оскільки обіцяні зони для вигулу чотириногих до цього часу не створені, то вранці та ввечері люди із собачками ведуть їх на ті самі майданчики. Їх іноді штрафують, вони жаліються, але вперто продовжують вести собачок саме туди, а якщо хтось із батьків зробить зауваження, то почує про себе цілу промову, у якій звинувачення у нелюбові до тварин буде найбільшим компліментом.

Цікаво, що є в цієї історії і зворотний бік медалі. У декого під вікнами – великі майданчики, на яких є все, що так необхідно діткам. І туди йдуть матусі, бабусі та няні з дітлахами з усього району, а деколи навіть із сусідніх. Батьки та діти задоволені. А от інші – не дуже. Наша співрозмовниця, Олена, яка мешкає якраз біля такого великого майданчика, нарікає, що написала вже не одну скаргу «куди слід», оскільки увесь день у неї болить голова від гамірної малечі. Малюків у сонячний день тут збирається іноді до сотні. Жінка каже, що іноді мріє потай уночі зруйнувати майданчик, і вже б, може, і зробила це, але законослухняність бере гору.

У той час, коли одні мріють руйнувати, інші відвойовують. Іноді успішно, іноді ні. Так, активістам не вдалося у травні відвоювати прибудинкову територію на вулиці Флоренції. Втрутилася міліція. Будівництво за зеленим парканом триває, дітей водять на інші майданчики чи за ручку понад водою. До речі, дітлахів тут багато, поруч – два дитячі садочки. Більше пощастило людям, які вибороли майданчик на розі Луначарського та Мільчакова, проте відвоювали лише територію. Майданчик так і залишився зруйнованим. Оскільки випадків такого «відвойовування» багато, тому і бояться кияни, що дітлахи залишаться незабаром без місця для ігор. Адже якщо за прибудинкову територію мешканці не платитимуть, то і претендувати на неї вони теж не зможуть.

Поділяє побоювання киян і головний координатор громадянської кампанії «Форум порятунку Києва» Віталій Черняховський: «Немає жодного сенсу в такому рішенні КМДА, люди мають платити за утримання прибудинкових територій. Це, окрім всього іншого, сприятиме тому, що вони ставитимуться до цих майданчиків так, як до власного майна. До того ж таке рішення є абсолютно безгосподарним на тлі бідності міської казни. Ті копійки, які начебто хочуть заощадити для киян, ні на що не вплинуть».

Такої самої думки дотримується й активіст громадської організації «Збережи старий Київ» Ігор Луценко. «Кияни мусять платити за утримання дитячих майданчиків. Вони все одно платитимуть, просто ці гроші будуть надходити до казни іншими шляхами. А якщо ніхто не платитиме, то й майданчиками ніхто не буде займатися і вони незабаром зруйнуються». А от підозри щодо масового відчуження прибудинкових територій пан

Луценко вважає безпідставними. «Київська влада зараз не в тій ситуації, щоб відчужувати територію та ще й в такому обсязі, – стверджує він. – Це рішення – спроба попіаритися, показати, які вони добрі, як піклуються про киян. Ніхто не забиратиме майданчиків та скверів. Принаймні найближчим часом. Проте, повторюся, платити за них мусять кияни, хоч би що там було».

Щоб не бути голослівними та не керуватися домислами й емоціями, ми вирішили звернутися до юриста і попросили його прокоментувати рішення київської влади. **Олександр Дядюк, юрист, голова ГО «Кияни, об'єднуємось»** пояснив мотивацію рішення КМДА реакцією на прохання самих киян: «Як юрист, я неодноразово зустрічався з випадками, коли мешканці будинків (наприклад, столичних гуртожитків) самі протестують проти того, щоб платити за прибудинкову територію, якою користуються всі. ЖЕК не може її якісно утримувати, але справно бере за це гроші з людей. Тому дедалі більше скарг надходить від самих мешканців з приводу того, щоб за прибирання і утримання саме цих земельних ділянок не нараховувався тариф. Таке рішення КМДА, найімовірніше, зумовлене саме численними зверненнями щодо цього питання».

Щоб об'єктивно розглянути та вирішити це питання, доцільніше проводити громадські слухання з мешканцями будинків, – вважає Дядюк: «Або люди вирішують, що їм потрібна прибудинкова територія і вони готові платити за її прибирання, благоустрій та ремонт, або ж ці ділянки виключають з тарифного розрахунку, але при цьому і мешканці втрачають право розпоряджатися ними.

Можливий інший варіант. Якщо мешканці мають змогу самостійно утримувати дитячий або спортивний майданчик біля свого будинку, то в цьому також немає нічого поганого. Адже давно відомо, що ЖЕК майже не виділяє коштів на утримання, благоустрій та ремонт цих споруд, а більшість із них взагалі перебувають у непридатному для користування стані.

Проте в такому випадку мешканцям будинку потрібно створювати ОСББ або житлово-будівельний кооператив (ЖБК), який фінансовуватиме дитячий або спортмайданчик. Тим більше, що дитмайданчики – це порівняно недорогі об'єкти для утримання і будь-який ОСББ буде спроможний це якісно робити.

Ще одна суттєва перевага утримання об'єктів прибудинкової території на балансі ОСББ полягає у тому, що ОСББ претендуватиме і на земельну ділянку, на якій перебуває об'єкт, і без згоди членів ОСББ вже ніхто не зможе отримати цю територію під забудову чи претендувати на неї».

Отже, краще не втрачати контролю над прибудинковою територією. Економія грошей в цьому випадку позитивних наслідків не матиме. І якщо навіть керуватися народним гаслом «не моє – не шкода», тоді, справді, краще, щоб платили. Щоби було таки шкода. Єдине, що варто було б знати, це те, за що платимо. Тобто, хай це будуть не копійки (адже платимо ж ми у школах за підручники, охорону тощо), але хай вони використовуються за призначенням. І хай будуть штрафи за сміття, собак, псування

майданчиків. Але нехай ці штрафи йдуть на реконструкцію тих самих майданчиків, а не невідомо куди.

"Український тиждень"